

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/545/2021/12567/RN

Katowice, dnia 02.03.2022r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 735 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zawartego w piśmie z dnia 23 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji Naczelnika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska w Urzędzie Miejskim w Pyskowicach, działającego z upoważnienia Burmistrza Miasta Pyskowice, Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu:	Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie:	Beata Leszczyńska
	Zenon Goik

na posiedzeniu w dniu 2 marca 2022r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2020r. poz. 256 z późn. zm.), art. 75 ust. 1 pkt 4 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2020r. poz. 283 z późn. zm.) oraz § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839), po przeprowadzeniu na wniosek inwestora – spółki PV 290 sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie – z dnia 9 listopada 2020r., postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego orzeczenia. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyła spółka PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 23 sierpnia 2021r., zatytułowane: „Odwołanie”), odwołująca się spółka wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 3 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez ich niezastosowanie, co doprowadziło do uznania przez organ pierwszej instancji, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś nie dopuszcza realizacji inwestycji z uwagi na brak wyznaczonych w nim obszarów, na których mogłyby zostać rozmieszczone farmy fotowoltaiczne, podczas gdy w niniejszej sprawie ustalenie rozmieszczenia farm fotowoltaicznych zarówno w studium, jak i miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś nie było konieczne;
- 2) naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez jego niezasadne zastosowanie;
- 3) naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest § 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś (uchwała Nr VII – 46/2003), poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji, w której przedmiot inwestycji zalicza się do urządzeń infrastruktury technicznej i tym samym realizacja przedmiotowej inwestycji jest dopuszczalna;
- 4) naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest § 16 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś (uchwała Nr VII – 46/2003), poprzez jego błędną wykładnię, w sytuacji, w której przepis ten wyraźnie wyłącza spod zakazu realizacji zabudowę obiektami związanymi z infrastrukturą techniczną, a taką jest przedmiot planowanej inwestycji;
- 5) przepisu prawa materialnego, to jest w art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez uznanie przez organ pierwszej instancji, że planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś.

Wskazując na powyższe odwołująca się strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, wraz z udzieleniem wiążących wytycznych co do zgodność przedmiotowej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś.

W uzasadnieniu odwołania odwołująca się spółka przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Do odwołania dołączyła informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pobraną dla odwołującej się spółki w dniu 24 sierpnia 2021r.

Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1340.2021 z dnia 27 sierpnia 2021r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści ww. pisma przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – pismem z dnia 5 listopada 2020r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do Wójta Gminy Wielowieś – organu pierwszej instancji – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą:

„Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś.

Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym:

- 1) kartę informacyjną planowanego przedsięwzięcia, sporządzoną w dniu 4 listopada 2020r.,
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3,
- 4) pełnomocnictwo udzielone Panu Jackowi Bereżka i Panu Wojciechowi Poturałskiemu przez spółkę PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w dniu 4 października 2019r.,
- 5) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w art. 74 ust. 3a zdanie drugie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z zastrzeżeniem art. 74 ust. 1a tej ustawy,
- 6) informację o ubieganiu się przez spółkę PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o dofinansowanie ze środków UE,
- 7) dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 8) dowód uiszczenia opłaty skarbowej od ww. pełnomocnictwa.

Powyższe pismo wpłynęło do Wójta Gminy Wielowieś – organu pierwszej instancji – w dniu 9 listopada 2020r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 10 listopada 2020r., Wójt Gminy Wielowieś – organ pierwszej instancji – wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie organu i o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku Wójt Gminy Wielowieś, zawartego w piśmie Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 10 listopada 2020r., postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/575/2020/14457/AK z dnia 19 listopada 2020r. wyznaczyło Burmistrza Miasta Pyskowice do załatwienia tej sprawy. W uzasadnieniu Kolegium przedstawiło motywy wydanego orzeczenia.

Pismem Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 7 grudnia 2020r., Wójt Gminy Wielowieś przekazał Burmistrzowi Miasta Pyskowice – organowi pierwszej instancji wyznaczonemu do załatwienia sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w

Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/575/2020/14457/AK z dnia 19 listopada 2020r. – akta przedmiotowej sprawy, celem załatwienia zgodnie z właściwością.

Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0001.2021 z dnia 4 stycznia 2020r., Burmistrz Miasta Pyskowice – organ pierwszej instancji – wezwał spółkę PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie do uzupełnienia złożonego wniosku.

Pismem z dnia 11 stycznia 2021r. spółka PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie uzupełniła złożony wniosek.

W aktach sprawy przekazanych do organu odwoławczego przez organ pierwszej instancji znajdują się wydruki uproszczonych wypisów z rejestru gruntów oraz sporządzony przez organ pierwszej instancji wykaz stron postępowania.

Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0049.2021 z dnia 13 stycznia 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o wszczęciu na wniosek spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie z dnia 5 listopada 2020r. postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś.

W aktach sprawy przekazanych do organu odwoławczego przez organ pierwszej instancji znajduje się obwieszczenie Burmistrza Miasta Pyskowice Nr R0.0050.002.2021 z dnia 13 stycznia 2021r. w sprawie zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś.

Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0158.2021 z dnia 21 stycznia 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do Wójta Gminy Wielowieś o nadesłanie aktualnego wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu, na którym planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o zajęcie stanowiska odnośnie zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Pismem Nr ER.6727.9.2021 z dnia 2 lutego 2021r. Wójt Gminy Pyskowice przedstawił stanowisko w sprawie i wskazał, że lokalizacja przedmiotowej inwestycji jest niezgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przy ww. piśmie przekazał do organu pierwszej instancji wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu, na którym planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 10 lutego 2021r. Stowarzyszenie Tu i Teraz z siedzibą w Kieleczce wystąpiło do organu pierwszej instancji o dopuszczenie do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

Postanowieniem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0371.2021 z dnia 1 marca 2021r. organ pierwszej instancji orzekł o dopuszczeniu Stowarzyszenia Tu i Teraz dla Przyszłości z siedzibą w Kieleczce do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do

10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

W aktach sprawy przekazanych do organu odwoławczego przez organ pierwszej instancji znajduje się obwieszczenie Burmistrza Miasta Pyskowice Nr R0.0050.010.2021 z dnia 1 marca 2021r. w sprawie zawiadomienia stron postępowania o dopuszczeniu Stowarzyszenia Tu i Teraz dla Przyszłości z siedzibą w Kieleczce do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

Postanowieniem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0910.2021 z dnia 11 czerwca 2021r. organ pierwszej instancji orzekł o dopuszczeniu dowodu z opinii urbanistycznej w przedmiocie dotyczącym ustalenia zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

W aktach sprawy przekazanych do organu odwoławczego przez organ pierwszej instancji znajduje się obwieszczenie Burmistrza Miasta Pyskowice Nr R0.0050.027.2021 z dnia 14 czerwca 2021r. w sprawie zawiadomienia stron postępowania o dopuszczeniu dowodu z opinii urbanistycznej w przedmiocie dotyczącym ustalenia zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

W aktach sprawy przekazanych do organu odwoławczego przez organ pierwszej instancji znajduje się dokument zatytułowany: „Opinia urbanistyczna 1/6/2021”, sporządzony w dniu 25 czerwca 2021r.

Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1059.2021 z dnia 13 lipca 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego”, organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, i o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

W aktach sprawy przekazanych do organu odwoławczego przez organ pierwszej instancji znajduje się obwieszczenie Burmistrza Miasta Pyskowice Nr R0.0050.027.2021 z dnia 13 lipca 2021r. w sprawie zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r. orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodziła się spółka PV 290 sp. z

o.o. z siedzibą w Warszawie i w terminie złożyła odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 23 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Odwołanie”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 2373 z późn. zm.) w niżej przytoczonym brzmieniu: „(...)

Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 72. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

- 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.);

(...)

- 21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;

(...)

Art. 73. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

(...)

Art. 74. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

(...)

- 9) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

(...)

1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

(...)

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

3. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

3a. Stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

(...)

Art. 75. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:
  - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
    - dróg,
    - (uchylony),
    - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
    - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
    - sztucznych zbiorników wodnych,
    - obiektów jądrowych,
    - składowisk odpadów promieniotwórczych,
  - b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
  - c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
  - d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
  - e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,

- f) inwestycji w zakresie terminalu,
  - g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
  - h) (uchylona),
  - i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
  - j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
  - k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
  - l) (uchylony),
  - m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,
  - n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
  - o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,
  - p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska,
  - r) elektrowni wiatrowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961 oraz z 2018r. poz. 1276);
  - s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
  - t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
  - u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
  - 2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
  - 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
  - 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

(...)

Art. 77. 1. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

- 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

(...)

- 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził

wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;

(...)

- 4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

(...)

Art. 79. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

(...)

Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

(...)

Art. 82. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

- a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,
- b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
- c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno – budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,
- d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska,
- e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

- 2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:
    - a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,
    - b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań,
    - c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:
      - wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
      - starosta,
      - marszałek województwa,
      - wojewódzki inspektor ochrony środowiska;
  - 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
  - 4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;
- (...)
- 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;
  - 6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

(...)

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(...)

Art. 85. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
  - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
  - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
    - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
    - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
  - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

(...)

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. (...)"

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019r., poz. 1839), o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy,
- b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
  - przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zawartego w piśmie z dnia 23 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym,

równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zawartego w piśmie z dnia 23 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś””, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po rozpoznaniu sprawy w oparciu o materiał dowodowy zebrany w toku postępowania przez organ pierwszej instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że postępowanie organu pierwszej instancji w przedmiotowej sprawie było co do zasady prawidłowe. Również zaskarżona decyzja tego organu, wydana po przeprowadzeniu tego postępowania, nie zawiera wad, które miałyby wpływ na zapadłe rozstrzygnięcie.

W świetle powyższego Kolegium orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r., którą organ pierwszej instancji odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

W oparciu o akta sprawy oraz treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji Kolegium ustaliło, że inwestor – spółka PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – pismem z dnia 5 listopada 2020r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do Wójta Gminy Wielowieś – organu pierwszej instancji – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś. Do ww. pisma inwestor dołączył prawem wymagane dokumenty. Powyższe pismo wpłynęło do Wójta Gminy Wielowieś – organu pierwszej instancji – w dniu 9 listopada 2020r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie. Pismem Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 10 listopada 2020r., Wójt Gminy Wielowieś – organ pierwszej instancji – wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie organu i o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku Wójt Gminy Wielowieś, zawartego w piśmie Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 10 listopada 2020r., postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/575/2020/14457/AK z dnia 19 listopada 2020r. wyznaczyło Burmistrza Miasta Pyskowice do załatwienia tej sprawy. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego orzeczenia. Pismem Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 7 grudnia 2020r., Wójt Gminy Wielowieś przekazał Burmistrzowi Miasta Pyskowice – organowi pierwszej instancji wyznaczonemu do załatwienia sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/575/2020/14457/AK z dnia 19 listopada 2020r. – akta przedmiotowej sprawy, celem załatwienia zgodnie z właściwością. Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0001.2021 z dnia 4 stycznia 2020r., organ pierwszej instancji wezwał spółkę PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie do uzupełnienia złożonego wniosku. Pismem z dnia 11 stycznia 2021r. spółka PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie uzupełniła złożony wniosek. Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0049.2021 z dnia 13 stycznia 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o wszczęciu na wniosek spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie z dnia 5 listopada 2020r. postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś. Pismem Nr ER.6727.9.2021 z dnia 2 lutego 2021r. Wójt Gminy Pyskowice przedstawił stanowisko w sprawie i wskazał, że lokalizacja przedmiotowej inwestycji jest niezgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przy ww. piśmie przekazał do organu pierwszej instancji wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu, na którym planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia. Pismem z dnia 10 lutego 2021r. Stowarzyszenie Tu i Teraz z siedzibą w Kieleczce wystąpiło do organu pierwszej instancji o dopuszczenie do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina

Wielowieś”. Postanowieniem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0371.2021 z dnia 1 marca 2021r. organ pierwszej instancji orzekł o dopuszczeniu Stowarzyszenia Tu i Teraz dla Przyszłości z siedzibą w Kieleczce do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”. Postanowieniem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0910.2021 z dnia 11 czerwca 2021r. organ pierwszej instancji orzekł o dopuszczeniu dowodu z opinii urbanistycznej w przedmiocie dotyczącym ustalenia zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”. Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1059.2021 z dnia 13 lipca 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego”, organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, i o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś” z uwagi na fakt, że realizacja planowanego przedsięwzięcia jest niezgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu tej decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy podjętego orzeczenia w sprawie.

Kolegium wskazuje, że z akt sprawy wynika, że wniosek inwestora – spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – zawarty w piśmie z dnia 5 listopada 2020r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, i następnie uzupełniony w toku prowadzonego postępowania przez organ pierwszej instancji, zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, wynikające z ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i mógł zainicjować postępowanie administracyjne w sprawie.

W tym zakresie organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił ww. wniosek oraz w oparciu o złożone przez inwestora dokumenty prawidłowo określił rodzaj i charakter przedmiotowego przedsięwzięcia i Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji w całości podziela.

Na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że planowane przedsięwzięcie obejmuje budowę farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW. Powierzchnia przeznaczona pod realizację wnioskowanego przedsięwzięcia wyniesie do 14,6505 ha. Inwestycja będzie zlokalizowana na działkach Nr 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4 obręb Wielowieś, gmina Wielowieś, powiat gliwicki, województwo śląskie, przy czym dokładny rodzaj i rozmieszczenie elementów towarzyszących zostanie wskazane na późniejszym etapie projektowym. Z treści ww. karty wynika, że inwestor dopuszcza możliwość realizacji inwestycji w podziale na etapy, przykładowo w dziesięciu etapach o

mocy do 1 MW każdy i zaprojektowane one będą w taki sposób, aby każdy etap posiadał kompletną infrastrukturę techniczną i aby mógł funkcjonować jako samodzielna niezależna od innych elektrownia. Ponadto, inwestor dopuszcza realizację inwestycji o wnioskowanej mocy na części terenu inwestycyjnego. W ramach realizacji inwestycji przewiduje się: montaż paneli fotowoltaicznych, montaż bezobsługowych abonenckich stacji transformatorowych i opcjonalnie magazynów energii, przeprowadzenie podziemnych linii energetycznych, montaż infrastruktury telekomunikacyjnej umożliwiającej nadzór eksploatacyjny elektrowni. Z treści ww. karty wynika, że instalacja składać się będzie z paneli PV montowanych na aluminiowych bądź stalowych stelażach montowanych z pomocą kotew wbijanych w ziemię. Stelaże pod montaż paneli będą realizowane jako stałe. Obecnie obszar objęty inwestycją jest użytkowany rolniczo, stanowi grunty orne z intensywnie prowadzoną gospodarką rolną. Inwestycja zlokalizowana będzie na terenie gruntów rolnych o powierzchni do 14,6505 ha. W późniejszym etapie inwestycji (etap opracowania projektu budowlanego) w razie konieczności zostaną zbadane geotechniczne warunki posadowienia urządzeń elektrowni fotowoltaicznej oraz określone szczegółowe warunki wodno – gruntowe, m. in. występowanie swobodnego zwierciadła wody podziemnej, współczynnik filtracji oraz rodzaj gruntu. W ramach projektu planuje się poprowadzić krótkie drogi dojazdowe o charakterze utwardzonym (nawierzchnia żwirowa, przepuszczalna), które umożliwią dojazd i montaż prefabrykowanych, kontenerowych stacji transformatorowych i magazynów energii. Planuje się też wykonanie niewielkich placów manewrowych o analogicznej nawierzchni. Na wybranym obszarze działek zostaną rozmieszczone na specjalnych konstrukcjach wsporczych stoły montażowe, do których zostaną przytwierdzone panele fotowoltaiczne oraz pozostałe elementy infrastruktury niezbędne do funkcjonowania ww. inwestycji. Po zakończeniu realizacji wszystkich elementów elektrowni jej teren zostanie ogrodzony, a na ogrodzeniu planuje się instalację monitoringu wizyjnego. Rodzaj i parametry elementów farmy fotowoltaicznej: moc panelu – od 200 do 900 Wp; liczba paneli: do 50.000 – w zależności od mocy użytych paneli (do 5.000 na etap); wysokość całkowita instalacji nad ziemią: do 5 m; odległość pomiędzy rzędami paneli fotowoltaicznych – do 10 m; liczba stacji transformatorowych i magazynów energii: do 10 sztuk; liczba inwerterów: do 500 sztuk (do 50 sztuk na etap).

Przedsięwzięcie przewidziane do realizacji pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, jak wynika z akt sprawy, zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019r., poz. 1839), o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- c) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy,
  - d) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
- przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

W tym zakresie Kolegium stwierdza, że ustalenia organu pierwszej instancji są również prawidłowe i Kolegium w całości je podziela.

Ponieważ przedsięwzięcie, którego dotyczył ww. wniosek, dotyczy przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i uzyskanie dla tego przedsięwzięcia decyzji

środowiskowej jest niezbędne do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 72 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy) organ pierwszej instancji wszczął postępowanie w sprawie.

Pismem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0049.2021 z dnia 13 stycznia 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o wszczęciu na wniosek spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie z dnia 5 listopada 2020r. postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, planowanego do realizacji w gminie Wielowieś, na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś.

Kolegium wskazuje dalej, że w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji w prawidłowy sposób ustalił krąg stron postępowania. Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika, że krąg stron w postępowaniu organ pierwszej instancji ustalił w oparciu o art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego i art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w świetle którego stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1, przy czym przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Wykaz ustalonych stron postępowania znajduje się w aktach sprawy.

W tym miejscu Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, że stroną w postępowaniu jest Gmina Wielowieś, a Wójt Gminy Wielowieś był organem właściwym do załatwienia przedmiotowej sprawy. Przy czym prawidłowo Wójt Gminy Wielowieś – organ pierwszej instancji – pismem Nr OŚ.6220.6.2020 z dnia 10 listopada 2020r. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie organu i o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, a Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/575/2020/14457/AK z dnia 19 listopada 2020r. wyznaczyło Burmistrza Miasta Pyskowice do załatwienia tej sprawy.

Tym samym, w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji było również prawidłowe i słusznie został wyznaczony inny organ do załatwienia tej sprawy w pierwszej instancji, to jest Burmistrz Miasta Pyskowice.

Kolegium zauważa również, że w toku postępowania, pismem z dnia 10 lutego 2021r. Stowarzyszenie Tu i Teraz z siedzibą w Kieleccze wystąpiło do organu pierwszej instancji o dopuszczenie do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu w sprawie i organ pierwszej instancji postanowieniem Nr GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.0371.2021 z dnia 1 marca 2021r. orzekł o dopuszczeniu Stowarzyszenia Tu i Teraz dla Przyszłości z siedzibą w Kieleccze do udziału na prawach strony w prowadzonym postępowaniu administracyjnym w sprawie.

W tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji było również prawidłowe i Kolegium je w całości podziela.

Kolegium wskazuje również dalej, że w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu.

Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań.

W tym miejscu Kolegium wskazuje dodatkowo, że z uwagi na fakt, że organ pierwszej instancji ustalił, że w sprawie występuje więcej niż 10 stron, organ ten w toku postępowania zastosował przepis art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w świetle którego jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego i informował strony o czynnościach podejmowanych w sprawie oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji w formie publicznego obwieszczenia.

Kolegium zauważa również, że zaskarżoną decyzję doręczono Wójtowi Gminy Wielowieś, co wynika z jej rozdzielnika. Zwrócić jednak uwagę przyjdzie, że w rozdzielniku powinny zostać wskazane strony, ich pełnomocnicy, podmioty na prawach strony i organy. Skoro organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że stroną jest Gmina Wielowieś, to ona winna zostać wskazane w rozdzielniku zaskarżonej decyzji. Powyższe nie ma jednak wpływu na samo rozstrzygnięcie sprawy i zostało skorygowane w toku postępowania odwoławczego.

Kolegium zauważa również, że organ pierwszej instancji prawidłowo – po ustaleniu, że planowane do realizacji przedsięwzięcie jest sprzeczne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego odstąpił od przeprowadzania postępowania w zakresie konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy

Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023.

Jak wynika z akt sprawy przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest przedsięwzięciem objętym którymś z ww. wyjątków, zatem w sytuacji gdy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został uchwalony – co ma miejsce w niniejszej sprawie – przedsięwzięcie to musi być z nim zgodne. W przypadku braku takiej zgodności inwestor nie uzyska wnioskowanej decyzji środowiskowej, a w takim przypadku ekonomika procesowa nakazuje zbadanie kwestii zgodności planowanego przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego na wstępnym etapie postępowania by niepotrzebnie nie prowadzić niemających wpływu na postępowanie czynności procesowych.

Zatem prawidłowo organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie w tym zakresie i Kolegium je podziela.

Nadto, w świetle wskazanego w zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 września 2008r., sygn. akt: II OSK 1036/07 (CBOSA) po stwierdzeniu sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zbędne i niecelowe. W przypadku stwierdzenia sprzeczności lokalizacji zamierzonego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ prowadzący postępowanie odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i nie ma podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, analizy i oceny wpływu danego przedsięwzięcia, czy też zwolniony jest z przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym uzyskania opinii innych organów.

Kolegium wskazuje dalej, że podziela stanowisko organu pierwszej instancji, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, jest sprzeczna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jak bowiem wynika z charakterystyki przedmiotowego przedsięwzięcia, przedsięwzięcie to obejmuje budowę farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW, na powierzchni do 14,6505 ha, na działkach Nr 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4 obręb Wielowieś, gmina Wielowieś, przy czym dokładny rodzaj i rozmieszczenie elementów towarzyszących zostanie wskazane na późniejszym etapie projektowym. Dopuszcza się możliwość realizacji inwestycji w podziale na etapy, przykładowo w dziesięciu etapach o mocy do 1 MW każdy i zaprojektowane one będą w taki sposób, aby każdy etap posiadał kompletną infrastrukturę techniczną i aby mógł funkcjonować jako samodzielna niezależna od innych elektrownia, a także dopuszcza realizację inwestycji o wnioskowanej mocy na części ww. terenu. W ramach realizacji inwestycji przewiduje się: montaż paneli fotowoltaicznych, montaż bezobsługowych abonenckich stacji transformatorowych i opcjonalnie magazynów energii, przeprowadzenie podziemnych linii energetycznych, montaż infrastruktury telekomunikacyjnej umożliwiającej nadzór eksploatacyjny elektrowni. Instalacja składać się będzie z paneli PV montowanych na aluminiowych bądź stalowych stelażach montowanych z pomocą kotew wbijanych w ziemię. Stelaże pod montaż paneli będą realizowane jako stałe. Obecnie obszar objęty inwestycją jest użytkowany rolniczo, stanowi grunty orne z intensywnie prowadzoną gospodarką rolną. W ramach projektu planuje się poprowadzić

krótkie drogi dojazdowe o charakterze utwardzonym (nawierzchnia żwirowa, przepuszczalna), które umożliwią dojazd i montaż prefabrykowanych, kontenerowych stacji transformatorowych i magazynów energii. Planuje się też wykonanie niewielkich placów manewrowych o analogicznej nawierzchni. Na wybranym obszarze działek zostaną rozmieszczone na specjalnych konstrukcjach wsporczych stoły montażowe, do których zostaną przytwierdzone panele fotowoltaiczne oraz pozostałe elementy infrastruktury niezbędne do funkcjonowania ww. inwestycji. Po zakończeniu realizacji wszystkich elementów elektrowni jej teren zostanie ogrodzony, a na ogrodzeniu planuje się instalację monitoringu wizyjnego. Rodzaj i parametry elementów farmy fotowoltaicznej: moc panelu – od 200 do 900 Wp; liczba paneli: do 50.000 – w zależności od mocy użytych paneli (do 5.000 na etap); wysokość całkowita instalacji nad ziemią: do 5 m; odległość pomiędzy rzędami paneli fotowoltaicznych – do 10 m; liczba stacji transformatorowych i magazynów energii: do 10 sztuk; liczba inwerterów: do 500 sztuk (do 50 sztuk na etap).

Kolegium zauważa, że w świetle powyższego przedmiotowa i planowana do realizacji instalacja służy do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w przedmiotowym przypadku konwersja promieniowania słonecznego na energię elektryczną. Moc znamionowa projektowanej elektrowni wyniesie 10 MW, przy czym dopuszcza się możliwość realizacji inwestycji w podziale na etapy, przykładowo w dziesięciu etapach o mocy do 1 MW każdy i takie ich zaprojektowanie, aby każdy etap posiadał kompletną infrastrukturę techniczną i aby mógł funkcjonować jako samodzielna niezależna od innych elektrownia. Rodzaj i parametry elementów farmy fotowoltaicznej zostały również wyżej określone.

Planowana inwestycja prawidłowo została również przez inwestora oraz przez organ pierwszej instancji zakwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy,
  - b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
- przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Przedsięwzięcie to, jak wynika z akt sprawy i jak wyżej zostało już przedstawione, przewidziane jest do realizacji na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś położonych w Gminie Wielowieś.

W toku postępowania organ pierwszej instancji ustalił, że teren na którym realizowane będzie ww. przedsięwzięcie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 13 października 2003r., Nr 93 poz. 2473).

W świetle zapisów ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego działka o numerze ewidencyjnym 10 arkusz 4, obręb Wielowieś położona jest w Gminie Wielowieś na obszarze oznaczonym w tym planie symbolem RP i RZ. Z kolei działki o numerach ewidencyjnych 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś położone są w Gminie Wielowieś na obszarze oznaczonym w ww. planie symbolem RP.

W myśl postanowień § 7 ww. planu na terenach, o których mowa w § 1ust. 1 za wyjątkiem wód, lasów i podlegającej ochronie zieleni wysokiej, dopuszcza się lokalizację

sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, parkingów, wewnętrznych ulic niezbędnych dla obsługi terenów oraz związanych z funkcjonowaniem tych terenów urządzeń rekreacyjnych i zieleni urządzonej. Przepis ten został zawarty w rozdziale 1 zatytułowanym: „Przepisy ogólne dotyczące regulacji dla obszaru objętego planem oraz zakresu obowiązywania rysunku planu”.

Stosownie do brzmienia § 16 pkt IV ww. planu przeznaczenie oraz warunki zabudowy i zagospodarowania terenów oznaczonych symbolem RP zostało określone w następujący sposób: „RP

1) Przeznaczenie podstawowe:

- a) tereny pól uprawnych,
- b) tereny łąk i pastwisk.

2) Przeznaczenie uzupełniające:

- a) ciągi i urządzenia uzbrojenia terenu,
- b) dojazdy nie wydzielone.

3) Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- a) utrzymanie zespołów pól uprawnych,
- b) utrzymanie istniejących cieków wodnych,
- c) realizacja ciągów i urządzeń uzbrojenia terenu,
- d) uwzględnienie zasad ochrony przeciwpowodziowej.

4) Zakazy:

- a) zabudowa obiektami nie związanymi z produkcją rolniczą i infrastrukturą techniczną,
- b) nieuzasadniona likwidacja zadrzewień.”

Stosownie do brzmienia § 16 pkt IV ww. planu przeznaczenie oraz warunki zabudowy i zagospodarowania terenów oznaczonych symbolem RZ zostało określone w następujący sposób: „RZ

1) Przeznaczenie podstawowe:

- a) tereny łąk i pastwisk i zadrzewień.

2) Przeznaczenie uzupełniające:

- a) ciągi i urządzenia uzbrojenia terenu,
- b) dojazdy nie ujawnione.

3) Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- a) utrzymanie zespołów zieleni łąk i pastwisk w rejonie potoków jako elementu głównego systemu przyrodniczego gminy i rejonu,
- b) utrzymanie istniejących cieków wodnych i wód otwartych potoku,
- c) realizacja ciągów i urządzeń uzbrojenia terenu, w tym lokalizacja urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków (przepompownie i oczyszczalnie),
- d) uwzględnienie zasad ochrony przeciwpowodziowej, w tym przeprowadzenie analiz związanych z lokalizacją urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków.

4) Zakazy:

- a) zabudowa obiektami nie związanymi z obsługą infrastruktury technicznej,
- b) realizacja obiektów związanych z infrastrukturą techniczną bez uwzględnienia zasad ochrony przeciwpowodziowej.
- c) nieuzasadniona likwidacja zadrzewień.”

Wyżej zacytowany przepis § 16 pkt IV ww. planu został zamieszczony w rozdziale 5 ww. planu zatytułowanym: „Przeznaczenie oraz warunki zabudowy i zagospodarowania terenów”. Stanowi on uszczegółowienie i modyfikację zasad ogólnych, w tym zapisów wyżej przywołanego § 7 ww. planu, które swoją treścią uszczegóławia i modyfikuje. Stanowi on przepis *lex specialis* w stosunku do normy ogólnej wynikającej z zapisów § 7 tego planu.

Kolegium wskazuje również, że w myśl § 9 pkt 5 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu podstawowym należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym obszarze, wyznaczonym liniami rozgraniczającymi.

Z kolei w myśl § 9 pkt 6 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu uzupełniającym należy przez to rozumieć przeznaczenie inne niż podstawowe, które uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe.

Kolegium zauważa dalej, że w myśl postanowień § 11 ust. 1 ww. planu położenie obszaru objętego planem na Wyżynie Śląskiej (w jej północno – zachodniej części), występowanie dużych arealów pól oraz terenów łąk i pastwisk, nakazuje utrzymanie otwartych terenów rolnych.

W myśl ust. 2 ww. § w ramach otwartych terenów szczególnej ochronie podlegają obszary pól uprawnych, w tym łąk i pastwisk.

W myśl postanowień § 12 ust. 1 ww. planu do głównego obszaru przyrodniczego rejonu i gminy, zalicza się tereny, dla których ustala się ograniczenia dotyczące lokalizacji nowej zabudowy. Tereny te oznaczone są na rysunku planu symbolami: RL, RL i RZ oraz RLd.

W myśl ust. 2 ww. § dodatkowe elementy układu przyrodniczego stanowić będą tereny zieleni towarzyszącej zabudowie w ramach strefy mieszkaniowo – usługowej MNR.

W myśl postanowień § 13 ww. planu uwzględniając potrzeby ochrony zdrowia ludzi i środowiska przyrodniczego, funkcjonowania terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz ustaleń zawartych w § 11 i § 12, określa się ogólne zakazy oraz zasady i nakazy dla wszystkich terenów objętych planem:

1. Zakazy obowiązują dla:

- 1) realizacji i użytkowania obiektów budowlanych i urządzeń, uciążliwych dla sąsiednich terenów,
- 2) realizacji i użytkowania obiektów budowlanych i urządzeń emitujących zanieczyszczenia w ilościach przekraczających wartości dopuszczalne, określone w przepisach ochrony środowiska (w tym dla zdrowia ludzi),
- 3) (...),
- 4) (...),
- 5) (...),
- 6) (...),
- 7) (...),
- 8) (...).

2. Zasady i nakazy obowiązują:

- 1) dla ograniczenia niskiej emisji do atmosfery ustala się:
  - a) ograniczenie wznoszenia kotłowni oraz innych źródeł energii cieplnej bazujących na nieekologicznych procesach spalania,
  - b) zalecenie stosowania czystych nośników energii dla celów grzewczych i przygotowania posiłków, poprzez zastosowanie najnowocześniejszych dostępnych technologii i urządzeń.
- 2) (...).
- 3) (...).
- 4) (...).
- 5) (...).

Wyżej zacytowane przepisy § 11, § 12 i § 13 ww. plany zostały zamieszczone w rozdziale 3 zatytułowanym: „Szczególne warunki zagospodarowania terenów wynikające z potrzeb ochrony środowiska, w tym zakaz zabudowy.”

Kolegium wskazuje również, że ww. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjęty uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 13 października 2003r., Nr 93 poz. 2473), został uchwalony w dniu 26 czerwca 2003r. i nie zawiera on regulacji odnośnie wyznaczenia obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z

odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że ust. 2a został dodany do art. 10 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na mocy art. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2010r. Nr 155 poz. 1043) w brzmieniu: „2a. Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie.”

Na mocy art. 3 ust. 1 tej ustawy obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz plany zagospodarowania przestrzennego województw zachowują moc.

W świetle ust. 2 ww. artykułu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przepis art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został następnie zmieniony art. 5 ustawy z dnia 17 września 2021r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw i uzyskał brzmienie: „2a. Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem:

- 1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki – w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) urządzeń innych niż wolnostojące.”

Na mocy art. 19 ust. 1 tej ustawy do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin sporządzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin opracowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zaopiniowanych pozytywnie przez komisję urbanistyczno – architektoniczną, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym.

W świetle ust. 2 ww. artykułu do zmiany studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin sporządzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz studiów przyjętych na podstawie projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin opracowanych oraz zaopiniowanych pozytywnie przez komisję urbanistyczno – architektoniczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

W świetle wyżej przywołanych przepisów przejściowych miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjęty uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś zachował moc.

Nadto, zapisy tego planu nie przewidują obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o prawem przewidzianej

mocy, gdyż w dacie jego przyjęcia przepisy nakazujące dodanie ww. zapisów, w przypadku zamiaru lokalizacji takich urządzeń na obszarze objętym planem nie obowiązywały.

Powyższe oraz przywołany przez odwołującą się stronę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Gd 301/12, nie oznacza jednak, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. Kolegium zauważa, że zarówno ww. przepisy jak i przywołany przez odwołującą się stronę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku dotyczą procedury planistycznej, a nie interpretacji zapisów planu w tym prowadzonej w związku ze zmianą stanu prawnego – co ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

Kolegium zauważa również, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych: „(...) Zwrócić także należy uwagę na treść art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. W przepisach tych wprowadzone zostało odrębne unormowanie dotyczące urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. Zgodnie z art. 10 ust. 2a u.p.z.p., jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie. Jak natomiast stanowi art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych, związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Powyższe przepisy zostały wprowadzone do u.p.z.p. w drodze nowelizacji dokonanej na mocy ustawy z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (...) zmieniającej u.p.z.p. z dniem 25 września 2010r. Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w przywołanym już powyżej wyroku z 9 grudnia 2020r. sygn. II OSK 3705/19 regulacja przepisów art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. oznacza, że rozmieszczenie tego rodzaju urządzeń infrastruktury energetycznej należy do decyzji organów gminy w ramach władztwa planistycznego, przy czym ustalenia w tym przedmiocie są obligatoryjne w studium, a fakultatywne w planie miejscowym. Treść art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. świadczy o tym, że wolą ustawodawcy jest, aby inwestycje, w ramach których planuje się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, były realizowane przede wszystkim na podstawie ustaleń planu miejscowego. Zdaniem Sądu oznacza to, że przedmiotowa inwestycja, aby mogła zostać uznana za zgodną z planem miejscowym powinna zostać zlokalizowana na terenie, na którym w planie miejscowym wprost przewidziano rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. Tymczasem działka Nr 1 na której ma zostać zlokalizowana przedmiotowa inwestycja takiego terenu nie stanowi. (...)” (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 21 kwietnia 2021r., sygn. akt: II SA/Gl 1400/20, CBOSA).

Zatem w przypadku ustalenia, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest inwestycją, w ramach której planuje się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, jego realizacja jest możliwa na terenie, na którym w planie miejscowym wprost przewidziano rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW – co jednak nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie.

Tym samym w realiach przedmiotowej sprawy, planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś,

Gmina Wielowieś” jest sprzeczne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r.

Kolegium zauważa dalej, że w świetle zapisów obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. dla terenów oznaczonych w planie symbolem RP przeznaczenie podstawowe zostało określone jako tereny pól uprawnych lub tereny łąk i pastwisk, a przeznaczenie uzupełniające zostało określone jako ciągi i urządzenia uzbrojenia terenu albo dojazdy nie wydzielone. Na terenie tym zakazuje się również zabudowy obiektami nie związanymi z produkcją rolniczą i infrastrukturą techniczną.

Z kolei w świetle zapisów tego planu dla terenów oznaczonych w planie symbolem RZ przeznaczenie podstawowe zostało określone jako tereny łąk i pastwisk i zadrzewień, a przeznaczenie uzupełniające zostało określone jako ciągi i urządzenia uzbrojenia terenu albo dojazdy nie ujawnione. Na terenie tym zakazuje się również zabudowy obiektami nie związanymi z infrastrukturą techniczną.

Z akt sprawy wynika, że przedmiotowa inwestycja przewidziana jest do realizacji na działkach o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś, które znajdują się w przeważającej części na terenie oznaczonym obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętym uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. symbolem RP – Tereny z przeznaczeniem podstawowym: tereny pól uprawnych. Na terenie tym zakazuje się zabudowy obiektami nie związanymi z produkcją rolniczą i infrastrukturą techniczną. Zauważyć również należy, że przedmiotowa inwestycja znajduje się w części na terenie o symbolu RZ – tereny łąk i pastwisk i zadrzewień. Na terenie tym zakazuje się z kolei zabudowy obiektami nie związanymi z infrastrukturą techniczną.

W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji słusznie uznał, że planowana inwestycja jest niezgodna w tym zakresie z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium wskazuje, że planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

- e) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy,
- f) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Kolegium wskazuje, że już tylko z treści wyżej przywołanego § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zabudowa systemami fotowoltaicznymi (o powierzchni określonej tym przepisem) planowane przedsięwzięcie zaliczane jest do zabudowy przemysłowej, stanowiącej przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Kolegium podkreśla, że słusznie organ pierwszej instancji stwierdził w zaskarżonej decyzji, że realizacja inwestycji w zakresie systemów fotowoltaicznych służących wytwarzaniu energii elektrycznej (elektrownie, farmy fotowoltaiczne) prowadzi do faktycznej

zmiany przeznaczenia terenu z funkcji np. upraw rolnych na funkcję przemysłową, co wyklucza kwalifikowanie elektrowni słonecznych (fotowoltaicznych) jako urządzeń infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Kolegium zgadza się z organem pierwszej instancji, że budowy elektrowni fotowoltaicznych służących celom produkcyjnym nie można utożsamiać z budową urządzeń infrastruktury technicznej, definiowaną w art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, jako budowa drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Nadto jak słusznie tenże organ zauważył z przepisu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że urządzenia infrastruktury technicznej wymienione w art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami odpowiadają pojęciu „uzbrojenie terenu”. Tym samym słusznie organ pierwszej instancji przyjął, że nie można wiązać obiektów wytwarzających energię elektryczną z kategorią infrastruktury technicznej, o której mowa w art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, jak też w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Słusznie również organ ten wskazuje, że: „(...) stanowisko wykluczające urządzenia wytwarzające energię (elektrownie fotowoltaiczne) z kategorii urządzeń infrastruktury technicznej określonej w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, znajduje potwierdzenie w nowelizacji tego przepisu, na mocy której instalacje odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, dodano jako kolejne obiekty zwolnione z wymogów spełnienia warunków wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa. Co więcej z ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw wynika, że rozszerzenie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym o instalacje odnawialnego źródła energii powiązane z potrzebą wspierania rozwoju prosumenckiego wytwarzania energii elektrycznej, a więc przez podmioty będące odbiorcami końcowymi wytwarzającymi energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej. (...)” Kolegium podziela również stanowisko organu pierwszej instancji, że: „(...) instalacje fotowoltaiczne nie są traktowane jako urządzenia infrastruktury technicznej także zgodnie z przepisami po zmianach ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które weszły w życie 29 sierpnia 2019r. Przepis art. 61 ust. 3 (...) ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został zmieniony przez art. 4 pkt. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (...) zmieniającej m.in. ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dniem 29 sierpnia 2019r. Przepis art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w nowym brzmieniu wyraźnie rozróżnia urządzenia infrastruktury technicznej oraz instalacje odnawialnego źródła energii (czyli m.in. instalacje fotowoltaiczne – art. 2 pkt 13 cyt. „Użyte w ustawie określenia oznaczają: instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego” oraz pkt 22 cyt. „odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów; ustawy z 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii” (...)). Wobec takiej charakterystyki inwestycji, produkcyjnego przeznaczenia obiektu, wielkości, parametrów, a

zwłaszcza zaplanowanej mocy urządzeń wytwarzających energię wynoszącej do 10 MW – nie można było uznać, iż przedmiotowa zabudowa systemu fotowoltaicznego stanowi urządzenie infrastruktury technicznej, określonej w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (...).”

Kolegium stanowisko to w całości podziela i uważa za własne.

W konsekwencji nie można uznać, że planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, stanowi urządzenie infrastruktury technicznej, określone w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak wskazuje odwołująca się strona.

I już z tego powodu również należy uznać że realizacja przedmiotowej inwestycji nie jest zgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętym uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. gdyż na ww. terenie przewidziano zagospodarowanie terenu na tereny pól uprawnych lub tereny łąk i pastwisk (przeznaczenie podstawowe) a uzupełniająco ciągi i urządzenia uzbrojenia terenu lub dojazdu nie wydzielone (dla terenów oznaczonych symbolem RP) oraz tereny łąk i pastwisk i zadrzewień (przeznaczenie podstawowe) a uzupełniająco ciągi i urządzenia uzbrojenia terenu lub dojazdu nie ujawnione (dla terenów oznaczonych symbolem RZ). Dla tego terenu przewidziano również zakaz zabudowy obiektami nie związanymi z produkcją rolniczą i infrastrukturą techniczną (dla terenów oznaczonych symbolem RP) oraz zakaz zabudowy obiektami nie związanymi z obsługą infrastruktury technicznej (dla terenów oznaczonych symbolem RZ).

Kolegium zauważa dalej, że nawet gdyby przyjąć, że przedmiotowa inwestycja stanowi infrastrukturę techniczną, to należy zwrócić uwagę, że dla terenu oznaczonego symbolem RP (działki o numerach ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś) przewidziano zakaz zabudowy obiektami nie związanymi z produkcją rolniczą i infrastrukturą techniczną. Użycie w tym przepisie, to jest § 16 pkt IV miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętym uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r., koniunkcji wyklucza wyjęcie spod zakazu dowolnej infrastruktury technicznej, innej niż związanej z obiektami i produkcją rolniczą, nawet przy założeniu, że elektrownia fotowoltaiczna zalicza się do infrastruktury technicznej. Spójnik „i” użyty pomiędzy zwrotem: „produkcją rolniczą” a zwrotem: „infrastrukturą techniczną” wskazuje, że zakaz zabudowy dotyczy tych obiektów, w odniesieniu do których jednocześnie nie zachodzi związek z produkcją rolniczą oraz infrastrukturą techniczną. Jak słusznie wskazał organ pierwszej instancji oznacza to, że dla stwierdzenia, że dane przedsięwzięcie nie jest objęte analizowanym tutaj zakazem koniecznym jest najpierw stwierdzenie, czy dotyczy ono obiektu związanego z produkcją rolniczą i nie wystarcza samo stwierdzenie związku z infrastrukturą techniczną.

Na powyższe wskazał również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w zacytowanym już wcześniej wyroku z dnia 21 kwietnia 2021r. sygn. akt: II SA/Gl 1400/20, oraz w wyrokach z dnia 19 maja 2021r., sygn. akt: II SA/Gl 1423/20, II SA/Gl 1424/20 i II SA/Gl 1425/20.

Kolegium zauważa również w tym miejscu, że powyższe orzeczenia dotyczą interpretacji zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r.

Kolegium wskazuje, że w niniejszej sprawie brak jest również jakiegokolwiek związku planowanego przedsięwzięcia z produkcją rolniczą, co w obszerny sposób wykazał organ pierwszej instancji w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją i opisał w jej uzasadnieniu i co podzieliło także Kolegium.

Reasumując organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że realizacja planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”, jest niezgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś i Kolegium stanowisko to w całości podziela. W ocenie Kolegium niezgodność realizacji planowanego przedsięwzięcia z zapisami tego planu nie budzi wątpliwości w świetle zapisów tego planu, obowiązujących i przywołanych przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a także przytoczonych przez organ pierwszej instancji orzeczeń Sądów Administracyjnych, a w szczególności wyżej przywołanych wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

Skutkiem powyższego było wydanie zaskarżonej decyzji, którą organ pierwszej instancji prawidłowo w ocenie Kolegium odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.

Kolegium zauważa dalej, że zaskarżona decyzja zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne, zawierające przywołanie obszernego orzecznictwa Sądów Administracyjnych i jego analizę. Kolegium w całości podziela stanowisko organu pierwszej instancji zawarte w zaskarżonej decyzji.

Decyzja ta została również prawidłowo doręczona wszystkim stronom występującym w postępowaniu.

Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o prawidłowo przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia organu pierwszej instancji – co już wcześniej zostało wyartykułowane.

W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja zawiera drobne uchybienia, które wyżej zostały wskazane, jednakże w ocenie Kolegium powyższe uchybienia nie mają jednak wpływu na treść orzeczenia wydanego w sprawie przez organ odwoławczy i nie mogą, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, skutkować uchyleciem zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji.

Z uwagi na powyższe zasadne stało się zatem wydanie orzeczenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego i utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r. o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.”, co też niniejszą decyzją Kolegium uczyniło.

Z uwagi na powyższe Kolegium orzekł jak na wstępie.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zawartego w piśmie z dnia 23 sierpnia 2021r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr DŚ – 02/21 (GK/RK.6220.007.2020; GK/RK.KW.1178.2021) z dnia 5 sierpnia 2021r., o treści sentencji: „odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa farmy fotowoltaicznej o mocy do 10 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewidencyjnych 10, 15, 16 oraz 35 arkusz 4, obręb Wielowieś, Gmina Wielowieś”.”, Kolegium zauważa, że argumenty w nim zawarte – z uwagi na brzmienie przepisów prawa znajdujących zastosowanie w sprawie – nie mogą stanowić podstawy do uchylecia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i wydania innego orzeczenia przez organ odwoławczy – co wyżej

zostało już przedstawione. W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie co do zasady w sposób prawidłowy, w sposób prawem przewidziany dokonał ustaleń, które stanowiły podstawę do wydania zaskarżonego orzeczenia. Kolegium nie stwierdziło uchybień w tym zakresie, a postępowanie przeprowadzone przez Kolegium doprowadziło do takich samych ustaleń. Kolegium nie stwierdziło występowania sprzeczności w istotnych ustaleniach organu pierwszej instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Przede wszystkim Kolegium nie stwierdziło zarzucanego naruszenia przepisu prawa materialnego, to jest art. 3 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez ich niezastosowanie, co doprowadziło do uznania przez organ pierwszej instancji, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś nie dopuszcza realizacji inwestycji z uwagi na brak wyznaczonych w nim obszarów, na których mogłyby zostać rozmieszczone farmy fotowoltaiczne, podczas gdy w niniejszej sprawie ustalenie rozmieszczenia farm fotowoltaicznych zarówno w studium, jak i miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś nie było konieczne. Kolegium podkreśla, że ww. przepisy przejściowe dotyczą tworzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania terenu oraz planów zagospodarowania przestrzennego, natomiast w przedmiotowej sprawie, dotyczącej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, sprzeczność zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z zapisów tego planu, co wyżej zostało przedstawione. Kolegium nie stwierdziło również naruszenia przepisu prawa materialnego, to jest art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez jego niezasadne zastosowanie, a także naruszenia przepisu prawa materialnego, to jest § 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, poprzez jego niezastosowanie, gdyż wbrew twierdzeniom odwołującej się strony, w ocenie Kolegium przedmiot inwestycji zalicza się do urządzeń infrastruktury technicznej i tym samym realizacja przedmiotowej inwestycji na ww. terenie nie jest dopuszczalna, co już wyżej Kolegium wskazało. Kolegium wskazuje również, że § 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś określa zasady ogólne dotyczące realizacji przedsięwzięć na terenie objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, przyjętego uchwałą Rady Gminy Wielowieś Nr VII – 46/2003 z dnia 26 czerwca 2003r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, natomiast podlegają one – jako zasady ogólne – modyfikacji w związku z treścią § 16 tego planu, który jest przepisem szczególnym i co wyżej zostało już przez Kolegium przedstawione. Kolegium podziela również stanowisko organu pierwszej instancji, w świetle którego przedmiotowa inwestycja nie zalicza się do urządzeń infrastruktury technicznej. Kolegium nie stwierdziło również podnoszonego przez odwołującą się stronę naruszenia przepisu prawa materialnego, to jest § 16 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś, poprzez jego błędną wykładnię, w sytuacji, w której zdaniem odwołującej się strony przepis ten wyraźnie wyłącza spod zakazu realizacji zabudowę obiektami związanymi z infrastrukturą techniczną, a taką jest przedmiot planowanej inwestycji. W ocenie Kolegium, co wyżej zostało już przedstawione, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że przedmiot inwestycji nie zalicza się do urządzeń infrastruktury technicznej, a nadto nie jest powiązany z produkcją rolniczą, na co w odniesieniu do tego planu, w orzeczeniach wydanych w innych sprawach zwrócił już uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach. Tym samym organ pierwszej instancji nie naruszył także przepisu prawa materialnego, to jest w art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez uznanie, że planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wielowieś. Kolegium podkreśla, że uznało ustalenia organu pierwszej instancji za prawidłowe, co wyżej już przedstawiło. Kolegium nie stwierdziło również by postępowanie

organu pierwszej instancji odbywało się z naruszeniem zasad postępowania administracyjnego. Aczkolwiek zaskarżona decyzja zawiera drobne uchybienia, które wyżej zostały wskazane, jednakże w ocenie Kolegium nie mają one jednak wpływu na treść orzeczenia wydanego w sprawie przez organ odwoławczy i nie mogą, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2022r. poz. 329).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2022r. poz. 329).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Beata Leszczyńska
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Zenon Goik
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Pan Wojciech Poturalski – pełnomocnik spółki PV 290 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
Adres dla doręczeń: PV 290 sp. z o. o.; ul. Jasna 14/16a; 00 – 041 Warszawa
2. Stowarzyszenie „TU i TERAZ dla Przyszłości”; ul. Wiejska 18a; 44 – 187 Kieleczka
3. Pozostałe strony postępowania w drodze obwieszczenia
4. Gmina Wielowieś; ul. Główna 1; 44 – 187 Wielowieś
5. Burmistrza Miasta Pyskowice; ul. Strzelców Bytomskich 3; 44 – 120 Pyskowice
z aktami sprawy
6. aa